

NADAČNÍ FOND **JOSEFA LUXE**

**výroční zpráva
2007**

1. Účel nadačního fondu.....	3
2. Přehled činností.....	4
3. Přehled o nadačních darech.....	19
4. Přehled o poskytnutých příspěvcích.....	21
5. Účetní závěrka – výsledky.....	22
6. Výňatek ze zprávy revizora	23
7. Záměry Nadačního fondu Josefa Luxe pro rok 2007	23

Úvodní slovo předsedkyně správní rady

Vážení přátelé,

tento text píšu bezprostředně po volbě prezidenta ČR, kterou jsme všichni měli možnost sledovat v přímém přenosu. Přiznávám, že podívaná to pro mě byla smutná, i když ne překvapivá. Domnívám se proto, že je důležité usilovat alespoň o návrat minimální slušnosti do společnosti. Naše demokracie je stále velmi křehká, možná i pro malou osobní iniciativu občanů a chybějící pocit zodpovědnosti za věci kolem nás.

Náš nadační fond se již osmým rokem snaží k tomuto cíli přispět alespoň svým malým dílem: především podporou aktivit určených dětem a mládeži, které akcentují ve své činnosti etickou dimenzi. Prioritně chceme nadále podporovat oblast vzdělávání. Uvědomujeme si totiž, že není v našich silách přímo ovlivnit řešení viditelných a závažných problémů. Věříme však, že pokud přispějeme k harmoničtějšímu rozvoji mladých lidí, má to význam pro další budoucnost.

Ráda bych proto také touto formou poděkovala všem dárcům, díky kterým jsme v roce 2007 dokázali uskutečnit naše projekty a jsme v nich schopni i nadále pokračovat. Všem, kteří hodlají finančně podpořit činnost Nadačního fondu Josefa Luxe i v tomto roce, slibuji, že darované prostředky využijeme s maximální efektivitou k uvedeným cílům. Čtenářům této zprávy pak děkuji za projevený zájem a případnou podporu.

Věra Luxová
předsedkyně

Základní údaje o fondu

Název:	Nadační fond Josefa Luxe
Zřizovatelé:	Věra Luxová (manželka Josefa Luxe) Josef Lux (syn Josefa Luxe)
Sídlo fondu:	Dvořisko 37, Choceň 565 01
IČO:	25 95 11 65
DIČ:	CZ259 511 65
Bankovní spojení:	číslo účtu u KB: 86 - 0651200217/0100
Internet:	http://www.fondlux.cz/
E-mail:	info@fondlux.cz
Vznik:	18. 4. 2001
Čestný výbor:	Václav Havel Miloslav Vlk Chiara Lubichová Dagmar Burešová Zuzana Roithová Jiří Grygar Jan Kalvoda Vladimír Mlynář
Správní rada:	
Předsedkyně:	Věra Luxová
Členové:	Josef Lux ml. Jan Šimáček Eva Rolečková Irena Sargánková Miloslav Kótek Jiří Kratochvíl
Revizor:	Václav Klička

1. Účel nadačního fondu

1. Podpora iniciativ a aktivit přispívajících k vytváření, rozvoji a ochraně duchovních, etických a kulturních hodnot. Přednostně budou podporovány aktivity usilující o:

- vytváření přátelských vztahů a vztahů spolupráce mezi skupinami i mezi jednotlivci, které umožňují odstraňování bariér bránících snahám o dosažení společného dobra
- důstojné postavení společenských menšin a respektování jejich osobitosti ze strany většiny
- rozvíjení občanské odpovědnosti za veřejné věci a posilování občanské společnosti
- rozvoj dovedností a znalostí napomáhajících orientaci v oblasti informací a jejich hodnocení
- odpovědnost při šíření informací
- etickou výchovu

2. Osvěta a poskytování podpory aktivitám duchovní, psychologické a jiné pomoci nemocným leukémií a jejich blízkým.

Jak chápeme cíle fondu

Uzavřenost do sebe a partikularismus zájmů jsou smutným dědictvím minulosti. Chceme podporovat iniciativy pomáhající skupinám i jednotlivcům otevírat se, vycházet z úzkého okruhu svého světa a probouzet v sobě konstruktivní zájem o veřejné věci.

Již existují snahy různých skupin, kterým jde upřímně o dobro společnosti, ale často působí izolovaně, čímž se účinnost jejich práce snižuje. Chceme napomáhat propojování různých iniciativ, které mají podobné zaměření, aby synergickým působením docházelo ke zvyšování účinnosti jejich práce.

Budeme podporovat úsilí o prosazování pozitivních hodnot v politice, které jdou napříč politickým spektrem a přispívají ke kultivaci naší politické scény.

Xenofobie je rovněž jedním z trpkých dědictví naší minulé uzavřenosti. Menšiny byly odjakživa vhodným objektem, který sehrával roli obětního beránka odvádějícího pozornost od skutečných problémů společnosti. Jde nám o posilování vědomí základní rovnosti všech lidí bez ohledu na jejich rasovou a náboženskou či jinou příslušnost.

Stále větší výzvou se stává multikulturní charakter současného světa. Budeme proto podporovat programy rozvíjející dialog mezi různými náboženstvími a kulturami a jejich poznávání v různých prostředích.

Naše demokracie je stále velmi křehká i pro malou osobní iniciativu občanů a chybějícího pocitu zodpovědnosti za věci kolem nás. Silné a odborně fundované instituce občanské společnosti mohou být pomoci při řešení tohoto problému. Mohou se zároveň stát partnerem státních orgánů při řešení řady specifických otázek, týkajících se např. určitých skupin obyvatelstva.

Chceme napomáhat tomu, aby docházelo k růstu spolupráce mezi státem a občanskou společností a vytrácel se pocit konkurence, který je k oboustranné škodě.

Občanské instituce jsou důležité i proto, že rozvíjením principu subsidiarity mohou nejen posilovat

sebevědomí občanů ve vztahu ke státu, ale i šetřit prostředky státního rozpočtu.

Chceme napomáhat růstu spolupráce mezi státem a církvemi jakožto významnými nositeli kulturní identity našeho národa.

Současný rozvoj informatiky přináší informační zahlcení. Dnes je zcela evidentní, že bez průpravy, jak informace vyhodnotit, a bez schopnosti je rozlišit, se vystavujeme dezorientaci, případně i manipulaci. Studium práce s informacemi se stane jednou z největších vzdělávacích priorit budoucnosti. U nás je tato oblast dosud neoraným polem, a proto budeme podporovat iniciativy zlepšující tuto situaci.

Informační rozvoj přináší i problémy etické. V době globalizace může nesprávná informace vědomě či nevědomě vyslaná do informační sítě způsobit velké škody materiálního i duchovního charakteru. Proto se zaměříme na programy výchovy k odpovědnosti při šíření informací.

Považujeme za důležité, aby etická výchova na školách směřovala k zakotvení mladého člověka v transcendentálních hodnotách. Nechceme se smířit s relativizací morálky, v níž spočívá nebezpečí nejen pro demokracii, ale i riziko, že dojde k přerušení kontinuity celé naší civilizace. Proto je podpora programů etické výchovy jednou z našich významných priorit.

Onemocnění leukémií je doprovázeno psychickou zátěží, která ohrožuje psychickou rovnováhu nejen pacienta, ale i jeho rodinného společenství. Psychologická a duchovní podpora nemocného a jeho blízkých je stejně tak důležitá jako léčba samotná a – je-li správně vedena – může se stát stimulem růstu lidské zralosti u jejich příjemců. Naše podpůrné programy v této oblasti se zaměří právě tímto směrem.

2. Přehled činností

Nadační fond svoji činnost v roce 2007 nadále rozvíjel a finanční podporu v největší míře směřoval do programu podpory etické výchovy na základních a středních školách. V programu mediální výchovy podpořil cyklus konferencí „Člověk a média“ a vyhlásil soutěž o nejlepší fejeton ve školním časopise. Na základě žádostí poskytl nadační fond finanční příspěvek občanskému sdružení PRAK-sdružení pro prevenci kriminality a obecně prospěšné společnosti Dlaň životu, která pomáhá těhotným ženám v tísni a nabízí pomoc při rozhodování o přijetí či nepřijetí dítěte.

Dne 31. března 2007 vyhlásil programy podpory v těchto oblastech.

2.1 Programy

2.1.1 Program podpory Etické výchovy

Nadační fond Josefa Luxe vyhlásil již po sedmé soutěž určenou základním a středním školám, které se zabývají výukou etické výchovy. Přihlásilo se 15 škol z celé České republiky a všechny splňovaly hodnotící kritéria soutěže. Celkem bylo rozděleno 210 000,-Kč. První místo 20 000,-Kč získaly tři školy, o druhé místo 15 000,-Kč se dělilo šest škol a dalších šest škol získalo třetí místo 10 000,-Kč.

Hodnotící kritéria soutěže byla:

- procento žáků zapojených v rámci výuky EtV
- rozsah, organizace a kvalita výuky předmětu
- speciální vzdělání vyučujících tohoto předmětu
- provázanost EtV s ostatními předměty
- informovanost a spolupráce celého pedagogického sboru v rámci cílů výuky EtV
- preference škol, kde se vyučuje EtV podle metody R. R. Olivara

1.místo

Cyrlometodějské gymnázium Prostějov
Komenského 17 Prostějov

Základní škola Náchod - Plhov
Příkopy 1186 Náchod

Základní škola Sušice
Komenského 59 Sušice

2. místo

Střední zdravotnická škola Kroměříž
Albertova 4261 Kroměříž

Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži
Pilařova 3 Kroměříž

Letohradské soukromé gymnázium o.p.s.
Václavské náměstí 1 Letohrad

Základní škola Na Výběžku Liberec
Na Výběžku 118 Liberec

Církevní základní škola logopedická Don Bosco
Dolákova 555 Praha 8 Bohnice

Základní škola a Mateřská škola Kotlářská
Kotlářská 4 Brno

3. místo

Základní škola Nížkov
Nížkov 11

Základní škola a Mateřská škola Povrly
5. Května 223 Povrly

Střední odborná škola a Střední odborné učiliště Lanškroun
Kolárova 445 Lanškroun

Základní škola nám. Curieových
Nám. Curieových 2/886 Praha 1

Základní škola Hanspaulka a Mateřská škola Kohoutek
Sušická 29 Praha 6

Základní škola a Základní umělecká škola Dolní Němčí
Školní 606 Dolní Němčí

Již posedmé proběhlo 22. října 2007 slavnostní vyhlášení výsledků projektu Podpora výuky etické výchovy na základních a středních školách, který každoročně vyhlašuje Nadační fond Josefa Luxe (NFJL). Zástupce oceněných škol přivítal v prostorách Krajského úřadu v Pardubicích kromě zakladatelky NFJL Věry Luxové a koordinátora projektu Jana Šimáčka také 1. náměstek hejtmana Roman Línek s vedoucí krajského odboru školství Marií Málkovou.

Roman Línek, Marie Málková, Věra Luxová
a zástupci gymnázia Prostějov

všichni účastníci slavnostního vyhlášení

Roman Línek ve svém krátkém úvodním proslovu přítomné upozornil, jak není dnes zcela běžné, aby se lidé zdravili, aby mladší v autobuse uvolnili místo starším nebo pomáhali slabším. Vzhledem k těmto neblahým jevům děkuje každému, kdo se je snaží v naší společnosti alespoň minimalizovat. Marie Málková se zamýšlela, jak by měla vypadat výchovná činnost školy. Výchova ve škole by měla podle ní respektovat výchovnou roli rodiny, která má zůstat prvořadá. Měla by jí umět v dobrém podpořit a napomáhat u dětí upevňovat základní pravidla slušnosti. Mimo jiné se zmínila o tom, že se dnes ve výchově často zdůrazňuje, aby každý uměl jít tvrdě za svým cílem. Neblahý důsledek takové výchovy pak vidí v tom, že v boji o úspěch může mezi lidmi mizet slušnost. Proto ocenila práci všech, kdo se na projektu etické výchovy podílejí a přispívají k ozdravení dnešního života.

Věra Luxová se ve svém proslovu dotkla současné reality chybějících přirozených vztahů, dříve zajišťovaných rodinou, které jsou dnes rozmělněné díky velké řadě rozpadajících se rodin. Za velké nebezpečí považuje i to, rodí-li se děti od počátku do neúplných rodin, v nichž se jen obtížně mohou učit vnímat autoritu, jestliže v ní chybí přirozená autorita otce. Oceněné školy představil Jan Šimáček. Vyjádřil svou radost z počtu patnácti škol, které byly letos odměněny. Jejich množství jistě svědčí o prohlubujícím se povědomí potřebnosti etické výchovy. Navíc byly všechny přihlášené projekty velmi kvalitní, a proto nebylo ani snadné je posoudit a ohodnotit. Po slavnostním ocenění škol nabídla Marie Nováková z Etického fóra České republiky ve své přednášce „Etická výchova – znamení dnešní doby?“ inspirativní témata k velmi živé diskusi. Na závěr Marie Málková vyslovila ještě jednu důležitou myšlenku: Nemělo by jít jen o úsilí zavést etickou výchovu jako obor na pedagogických fakultách, ale i o její promítnutí do celého života fakulty. Do škol by měli z fakulty přicházet lidé, kteří budou o etice vypovídat nejen slovy, ale i celým svým přístupem.

Etická výchova – znamení naší doby

Uvádíme vybrané části přednášky Marie Novákové.

Koncepce etické výchovy vyžaduje od pedagoga i od školy mnoho, neboť její výuka ještě pořád znamená jít proti proudu.

Výsledky ankety, kterou uspořádala rakouská společnost IMA v létě letošního roku, uvádějí, že podle 71% Čechů starších 15 let žijeme ve velmi obtížné době. Nebylo blíže specifikováno, proč si to myslí, ale od roku 1990 vzrostl podíl lidí s tímto názorem o 30%. Ani pro školství není současnost lehká. Pedagogové ale mají v popisu práce naději. Nemůžeme žákům brát jejich sny a ideály, protože by je ztratili příliš brzy. Náměstek ministryně školství na jedné konferenci řekl, že když hovoří s učiteli, má dojem, jako by předběhli svou dobu, jako by vnímali daleko více i nebezpečí, která mladým lidem hrozí. Pro většinu pedagogů není pedagogika jen prací, kterou si zvolili, ale určitým posláním, povoláním. (...)

První výchovnou funkci zastává rodina. Dítě se v ní učí novým dovednostem a znalostem napodobováním, a rodiče mají nezastupitelnou funkci. Z této oblasti by měla být škola uvolněna. Ačkoli jsou ekonomické prognózy velmi dobré, budoucnost rodiny už tak dobrá není. Rozvodů neubývá, řada rodin je disfunkčních. Část role rodiny je tedy přesunuta na školu, a k vzdělávací funkci přibývá i funkce výchovná. Společnost, která plní socializační funkci, má také nezastupitelnou roli. Od dob antiky si každá rozvinutá společnost svých dětí vážila a pomáhala jim se vzděláváním, výchovou i aktivním vyhledáváním vzorů k napodobování. Nakolik si naše společnost uvědomuje, jaký poklad v dětech a mladých lidech máme? A na školu přechází vedle vzdělávací a výchovné i socializační funkce. Rodiče navíc často předpokládají, že jim škola pomůže s výchovou, že dá dítěti orientaci. (...)

Projekt podpory etické výchovy pomáhá naplňovat výchovný program školy a výchovný styl pedagoga zase napomáhá předávání znalostí. Etická výchova v sobě navíc zahrnuje preventivní složku. V době volného přístupu k velkému množství informací učí děti rozlišovat podstatné od nepodstatného, věrohodné zprávy od nevěrohodných. Dále je v ní kladen větší důraz na schopnost spolupráce a přátelství. Hlavním cílem projektu podpory etické výchovy je právě prosociální jednání žáků. Na řadě škol vychováváme velmi dobré odborníky, ale je nedostatek lidí, kteří umí vést tým a spolupracovat s ním, být vůdčími osobnostmi a zároveň umět ustoupit do pozadí. Proto musíme děti naučit řešit konflikt. Důležité je dokázat o všem hovořit a také odpouštět. Děti nemohou žít v kolektivu a mezi sebou spolupracovat, pokud neumí řešit základní lidské vztahové problémy. V tom vidím opodstatnění výuky etické výchovy jako samostatného předmětu.

Zpracovala Marie Nováková

2.1.2 Soutěž o nejlepší fejeton ve školním časopise

V roce 2007 vyhlásil Nadační fond Josefa Luxe pro oblast mediální výchovy soutěž o nejlepší fejeton ve školním časopise, tentokrát tematicky zaměřenou. Téma znělo „Když jsem si dnes přečetl noviny, napadlo mne...“ Věta pouze uvozovala téma, nemusela být ve fejetonu obsažena, fejeton měl být zaměřen na reflexi mediálních výstupů.

Do soutěže se přihlásily pouze dvě školy s celkem čtyřmi soutěžními příspěvky:

Základní a mateřská škola ve Frenštátu pod Radhoštěm, Tyršova 913, okr. Nový Jičín, kde vychází školní časopis Druhé patro, poslala tři příspěvky – fejeton Dobrou noc od Martina Ondráše, Mlékárny porazily orly od Anety Andrlové a fejeton SMS od Sabiny Tománkové.

Druhou přihlášenou školou bylo Gymnázium Valašské Klobouky, Komenského 60. Přihlásilo do soutěže fejeton Kristýny Jarošové Nikoho nešikanuješ? Nejsi normální.

V kategorii středních škol tak mohl soutěžit jediný příspěvek, v kategorii základních škol tři příspěvky, ale z jediné školy. Nadační fond Josefa Luxe se proto vzhledem k obtížné porovnatelnosti příspěvků a jejich nízkému počtu rozhodl, že v letošním roce ceny neudělí a do budoucna bude uvažovat o jiných způsobech podpory mediální výchovy.

2.2 Některé další aktivity

V roce 2007 pokračoval cyklus Člověk a média, který od roku 2004 podporuje také Nadační fond Josefa Luxe. Jarní konference nazvaná „Mládež a média – otázka výchovy?“ se zabývala vlivy médií na mládež a na podzimní konferenci s názvem „Dobrá zpráva – žádná zpráva?“ se diskutovalo nad otázkou: Je opravdu pozitivní zpráva mediálně „neprodejná“?

Přednášky, které na konferencích zazněly jsou zpracovány do sborníku a publikovány na internetových stránkách www.clovek-media.cz.

Konference jsou určeny každému, kdo v médiích nebo s médii pracuje, kdo je sleduje, nebo kdo se o ně jen zajímá. Tedy všem. Základním tématem všech konferencí je poslání médií, jejich uplatňování etických principů a působení v občanské společnosti.

2.2.1 Cyklus člověk a média

Konference „Mládež a média – otázka výchovy?“

Téma konference bylo „Mládež a média – otázka výchovy?“ Je možné k němu přistupovat z různých úhlů. Je otázkou výchovy, jak mladí přistupují k využití médií? Počítají pracovníci v médiích s tím, že jejich produkty může sledovat mládež? A jak je to vůbec s mládeží ve vztahu k médiím u nás? Z pohledu sociologa a pedagoga a na základě svých dlouhodobých výzkumů hovořil Petr Sak ze Středočeského vysokoškolského institutu. Situaci v Německu přiblížil novinář Helmut Rucker, který působí třicet let v nakladatelství Passauer Neue Presse, pracoval v různých, převážně regionálních redakcích a podílí se na vzdělávání mladých novinářů. Kristina Taberyová z České televize, kte-

rá řídí Útvar výzkumu programu a auditoria, ukázala, co mladému divákovi nabízí Česká televize a jaká je u nás na tuto nabídku odezva v kontextu domácností s dětmi. V úvodním slovu naznačil šíří daného tématu ředitel zastoupení nadace Konrad-Adenauer-Stiftung v Praze Stefan Gehrold: „Konrad-Adenauer-Stiftung v České republice podporuje pluralitní mediální prostředí. Jsme přesvědčeni, že médiím přísluší společenská úloha. Média by měla jednat eticky a zodpovědně. V řadě Člověk a média bychom si chtěli proto položit otázku o odpovědnosti médií za vývoj společnosti. My všichni žijeme v době médií, dnes a denně se setkáváme se záplavou možností vzdělávání, kulturních příležitostí a zábavy, ve které není snadné udržet přehled. Děti a mládež mají k mediálnímu prostředí zcela jiný přístup než my, dospělí. Ale nejen to. Mají také zcela jiný přístup k médiím, než tomu bylo před dvaceti lety. Pro ně je denní sledování televize, užívání internetu nebo mobilu naprostou samozřejmostí. Ve společnosti, ve které jsou stále častěji výděleční oba rodiče, mají média význam také v rozvoji společnosti. Děti a mládež sice užívají mediální nabídky stále samostatněji, ale jejich užití klade řadu významných otázek, které si musíme položit. Jakou roli mohou média v naší společnosti skutečně mít? Mají výchovnou funkci? Existují morální nebo etické hodnoty, na které se mediální prostředí orientuje? Děti a mládež dnes vyrůstají v době bulvarizace médií. Jsou schopné najít rozdíly a diferencovat je? A nikoli poslední slovo: Jaké meze existují pro zpravodajství a jakou odpovědnost nesou zástupci médií? Jaká role přísluší zejména regionálnímu a komunálnímu tisku?“ I když nebylo možné v čase, který měla konference k dispozici, se všemi zmíněnými otázkami zabývat, přece je důležité mít je na paměti a vracet se k nim. Všichni přednášející se shodli na nezastupitelné úloze rodičů při utváření vztahu dětí k médiím.

Nástup digitální éry

Petr Sak ve své přednášce vycházel ze svých dlouhodobých výzkumů, které u mnohých témat umožňují znázornit časovou závislost, z níž je patrné, jak se společnost proměňuje. Poukázal na paradox hodnotového zakotvení mládeže. Srovnáním výzkumů z let 1993 a 2005 vyplývá, že se mladí lidé stále více obejdou bez ideového zakotvení. Skupina od 15 do 18 let je dokonce v populaci nejsekulárnější. Ovšem pokles významu různých směrů (socialismu, marxismu i liberalismu) se ukázal být rychlejší než pokles křesťanství. Takže mezi mladou generací – nositelkou sekularizace - je paradoxně nejsilnějším ideovým směrem křesťanství. Tento fakt může pro křesťanství znamenat jak určitou novou příležitost, tak ovšem i velkou odpovědnost. Mladí lidé tráví třetinu svého celkového času s médii. Pokud porovnáme volný čas, kterým disponují, tedy kdy nejsou ve škole nebo v práci, pak tento podíl činí dvě třetiny. Z toho vyplývá obrovský význam dopadu médií, a to především televize, která se stala po rodině a škole dalším nejvýznamnějším socializačním nástrojem. Hovořit v dnešní době o výchově v souvislosti s médii je v podstatě optimistické. Ohlédneme-li se trochu do historie, můžeme například vidět, že v době osvětenství či národního obrození média působila na všechny vrstvy tehdejší české společnosti a také je kultivovala. Dnes můžeme říci, obzvláště u komerčních médií, že jsou ve značné míře nástrojem dekulturnice. Od osmdesátých let dominovala volnému času u věkové skupiny 15 až 18 let televize. Tu však postupně nahrazují nové technologie. Petr Sak na

grafu ukázal zajímavý prudký nárůst využívání počítače, který představuje nástup nové, digitální éry. Objevuje se nová kultura, vázaná na používání počítače, takzvaná kyberkultura. Další novinkou poslední doby je mobilní telefon - fenomén nesrovnatelný s čímkoli v současnosti i minulosti. Zmocnil se společnosti, už to není prostředek k tomu, abych si s někým sdělil informaci, ale stal se ohniskem celé digitální kultury.

Tak jako se oslabuje vliv tištěného slova, odcházejí ze života mladé generace i analogové technologie – gramofon a magnetofon. Do mysli člověka vstupuje prostřednictvím smyslů jednak přirozený svět, to, co je mimo člověka, a potom zde hraje roli vnitřní svět i s jeho nevědomím.

Může docházet k tomu, že se média budou snažit s námi manipulovat nebo budou chtít naši mysl zaplnit vkládáním připravených obsahů. Petr Sak v této souvislosti uvedl, jak je důležité neopomíjet vnitřní ztišení, protože v něm může člověk nacházet Boha. A i kdyby média s námi nemanipulovala, už to, že nám naplní mysl, může hrát z hlediska transcendentna velice závažnou roli. V závěru své přednášky poukázal na další fenomén, digitalizaci životního prostoru a životního stylu. Podle výsledků jeho výzkumů je přímá úměrnost mezi mírou užívání nových technologií a sklonem k pocitu osamocení a deprese u mladých lidí.

Petr Sak s dcerou

Média jsou „spoluvychovatelé“

Helmut Rücker z nakladatelství Passauer Neue Presse se ve své přednášce zabýval především situací v Německu. Média podle něj - ať chtějí nebo ne - jsou ve společnosti spoluodpovědná za výchovu mladých lidí. V Německu sice existuje tiskový kodex, ve kterém je uvedeno, že tisk respektuje ochranu mládeže, a nakladatelé, vydavatelé i novináři si musí být při své práci vědomi své zodpovědnosti vůči veřejnosti, ale jak poznamenal, je to jen teorie. Ve skutečnosti se média velmi málo starají o to, jestli mají mladé vychovávat či nikoliv. Jako svůj primární úkol chápou to, že mají především zprostředkovávat informace. V honbě za lepším titulkem se pak kodex odsouvá až

Helmut Rücker

nakonec, neboť lidé opravdu nejráději čtou senzace. To bohužel souvisí s tím, že média jsou také ekonomické podniky, které mají za cíl svými produkty vydělávat. V této souvislosti se často toleruje, jak uvedl Helmut Rucker, když to, co se publikuje, ne zcela odpovídá skutečnosti. To, že média hrají při výchově dětí a mladistvých roli, není nic nového, protože například celé generace dospívajících nezasvěcovali do tajů sexu rodiče, ale právě média. Ilustrací této situace může být třeba časopis pro mladé Bravo. Mladiství mohou v televizi vidět, jak žijí rodiny, jak přátelé řeší problémy, do jakých krizí se může dostat člověk, který se nedrží určených pravidel, a identifikují se s určitými předkládanými rolemi. Jistě se přitom něčemu pro svůj život naučí, ale s tím nebezpečím, že se na život začnou dívat jako na televizní inscenaci a přestanou vnímat reálný svět. Počítačové hry na internetu mladistvé fascinují natolik, že mohou propadnout závislosti. Dnešní mládež se tak ocitá svým způsobem v krizi, i když z hlediska blahobytu se má jako téměř nikdy. A právě v tom může spočívat její problém. Německý psycholog Stephan Grünwald zjistil, že dospívající generace úspěšně žije díky strategii vyhýbání se bolesti, těžkostem či problémům. Netouží po ideálech, protože jsou vnímány jako něco, co člověka svazuje. Mladí lidé dnes navíc mají i možnost velké volby, otevírají se před nimi dveře ke každé cestě. Dříve bylo jasné – jak obrazně uvedl Helmut Rucker - že syn převezme tátovo hospodářství, kde velmi brzy začal přebírat odpovědnost. Lidé tehdy podle něj udávali velmi jasně směr a dospívající věděli, kam patří. Dnes je to úplně jinak. Dospělí před nimi odstraňují všechny překážky, snaží se je v ničem neomezovat, a tak mohou mít mladí v životě paradoxně pocit, že jsou na svět nepřipraveni a že se v něm ztrácejí. Mladiství potřebují vlastní možnost orientace, přejí si slyšet třeba kontroverzní názory, zakusit i třecí plochy, aby mohli sami hledat a nalézat v životě pevné pozice. Co mají v této situaci dělat média? Média patří k rodině, ke každodennímu životu a stávají se spoluvychovateli. Novinář má ve společnosti roli spíš kritického pozorovatele, než hlídacího psa demokracie. Neměl by o společenských jevech a událostech pouze psát, ale také je kriticky analyzovat, hodnotit a komentovat. Dělat interview s experty, kteří dovedou v dané problematice pojmenovat výhody i nevýhody. Prostřednictvím zpráv o situaci v politice, v hospodářství či náboženství novináři odrážejí společnost, ale mohou také svými zprávami vykreslit i její pozitivní obraz. Právě místní novináři mají podle Helmuta Ruckera příležitost referovat o lidech, kteří pozitivně ovlivňují naši společnost. Pokud noviny chtějí přežít, musí se víc zajímat o témata mladých lidí. Největší chyba, kterou noviny a časopisy dělají, je, že dostatečně tuto cílovou skupinu neznají. Redaktoři, kterým je více než pětadvacet, třicet let, jen výjimečně tuší, jaké zájmy a potřeby mají děti a mladiství, kteří se tak stávají pro tvůrce médií nejtěžší cílovou skupinou. Na jedné pódiové diskusi řekl německý autor písní a zpěvák Naidoo, že děti a mladiství mají mnoho co říci. Stačí, aby jim novináři naslouchali. Nejlepší výchova je dobrý vzor a je jedno, jestli je to dobrý vzor rodičů, učitelů, anebo dobrých příspěvků v médiích. Na závěr Helmut Rucker uvedl úryvek z německého tiskového kodexu, kde se píše, že nejdůležitějšími principy práce médií jsou úcta k pravdě a důstojnosti člověka a pravdivé informování veřejnosti. Jenom ten, kdo si uvědomuje důstojnost druhého člověka a přijímá vlastní odpovědnost za výchovu mladých lidí, může dostát požadavkům společenské odpovědnosti médií. Úkolem médií není pouze objektivně informovat, ale především vzdělávat a vychovávat.

Nejde o honbu za vysokou sledovaností

Kristina Taberyová uvedla, že z hlediska sociologie a demografie není úplně jasná věková hranice, která by stanovila jednoznačné rozlišení mezi dětmi a mládeží. Záměr a cíle České televize jsou uvedeny v jejím kodexu. Česká televize se v něm mimo jiné zavazuje, že bude pomáhat dětskému divákovi objevovat a přijímat za vlastní hodnoty slušnosti, vzdělanosti, pracovitosti a úcty k životnímu prostředí. Dále bude dbát na to, aby v průběhu vysílání pro děti nedocházelo k výstřelkům v podobě komerčního vysílání reklam, aby se v případě reklamy nevytvářely v dětech pocity komplexu z toho, že jsou pro ně některé věci ekonomicky nedostupné.

Kristina Taberyová

Podle Kristiny Taberyové má vývoj vybavenosti domácností televizním přijímačem, videem či DVD velký dopad na to, jak se utváří publikum. Jaké je vybavení domácností počítačem a domácím kinem si nechala Česká televize zjistit až od roku 2005. Z výzkumu Sociologického ústavu Akademie věd ČR, který se zaměřil na žáky šestých tříd, vyplývá, že vlastní televizi má téměř 50% dětí této věkové kategorie, vlastní mobil téměř 100% a vlastní počítač přes 50%. Je zajímavé, že rodiče poskytnou počítač dětem raději a spontánněji než televizní přijímač, protože sledování televizního pořadu považují za pasivní zábavu, kdežto práci s počítačem za aktivní činnost. Potom ale zjišťují, že počítač děti, hlavně chlapci, využívají především k hraní počítačových her. 70% žáků šestých tříd má doma připojení k internetu. Od roku 2002 do roku 2006 stoupl počet dětí ve věku od 10 do 14 let, které používají internet denně, ze 7% až na třetinu. Alarmující je podle Kristiny Taberyové průměrná denní doba, kterou mladí lidé stráví u televizních obrazovek, a uvedla souhrnné údaje za všechny televize. Je pravda, že od roku 2003 do roku 2006 byl zaznamenán pokles. Přesto nejmladší dospělá skupina od 15 do 24 let tráví v průměru téměř tři hodiny denně u televize. Rovněž malíčkové děti tráví u televizních obrazovek v průměru dvě hodiny denně. U starších dětí od 10 do 14 let je to ještě o něco víc. Ale i kdyby se dávaly od rána do večera pouze na vzdělávací a integrační pořady, je to přinejmenším nezdravé. Svědčí to především o tom, jak málo se vlastně rodiče dětem věnují. Je to celosvětový trend a nejhůř na tom je podle výzkumů Španělsko. Cílené pořady na ČT 1 sleduje v průměru za celý rok více než třetina nejmenších diváků. Více než jedna třetina a více než na ČT 1 se jich dívá na Novu. Divák od 10 do 14 let jen minimálně sleduje ČT 2, která odpoledne vysílá pro něj. Přednášející uvedla další zajímavá a místy alarmující čísla: Průměrná sledovanost Večerničku nejmenšími dětmi za loňský rok byla 170 000. Z výzkumů vyplývá, že starší děti od 10 do 14 let sledují poměrně masivně pořady ještě ve 22 hodin. Překvapivé je, že se na televizi mezi 20. a 21. hodinou dívá v průměru – a jde o všechny dny, nejenom o víkend - 87 000 nejmenších dětí. Od pátku do neděle se chování mění, ale kolem 22. hodiny je o víkendu u televizní obrazovky v průměru 113 000 dětí. V poslední části prezentovala

Kristina Taberyová soupis vzdělávacích pořadů pro děti. Týdně se vysílá zhruba 90% z uvedených pořadů. Podle ní Česká televize, co se vzdělávání týče, ani víc dělat nemůže. Kromě toho starší děti sledují historické a přírodopisné dokumenty. Sledovanost pořadů, cílených na dětského diváka, není masivní, ale to není vina České televize, je to vliv celkového klimatu ve společnosti, jak nabídku přijímají rodiče či pedagogové. Honba za ratingem to opravdu není.

2.2.2 Cyklus člověk a média

Konference „Dobrá zpráva – žádná zpráva?“

Tento název 11. konference cyklu Člověk a média, která se konala 18. října 2007 v Centru Mariapoli v Praze – Vinoři, byl upřesněn otázkou: Je opravdu pozitivní zpráva mediálně „neprodejná“? Pozvání přijali dva zahraniční hosté, Maria Rosa Logozzo z Itálie a Jan Garvert z Německa, historik Michal Pehr a redaktor deníku Blesk František Štíbor. Cyklus konferencí pořádá Hnutí fokoláře ve spolupráci s nadací Konrad-Adenauer-Stiftung, za podpory Nadačního fondu Josefa Luxe.

Stefan Gehrold

Jako první se ujal slova ředitel pražského zastoupení nadace Konrad-Adenauer-Stiftung Stefan Gehrold. Na rozdíl od minulých let, kdy krátce představil činnost nadace a nastínil téma konference, zhodnotil tentokrát svou několikaletou činnost v Praze, protože v říjnu své působení v České republice a v nadaci ukončil. Na cyklu Člověk a média ocenil velké množství referentů a otevřeně a upřímně vedené diskuse. Věra Luxová, zakladatelka Nadačního fondu Josefa Luxe, uvedla, že vedle stěžejního programu podpory etické výchovy má nadační fond ve svých cílech také podporu mediální výchovy. Hovořila o potřebě kultivace mediálního prostředí, kterou nelze oddělit od celkové obecné kultivace naší společnosti.

Je skutečně všechno tak negativní?

Jan Garvert je zpravodajem regionálního Hessenského rozhlasu, který v Německu patří pod veřejnoprávní rozhlasové a televizní vysílání ARD. Ve své přednášce se tedy soustředil hlavně na rozhlas a televizi. Při naší běžné práci často slyšíme: „Vy v médiích přinášíte jenom špatné zprávy.“ Co je to vlastně špatná zpráva? Je třeba rozlišovat mezi zprávami negativními a jejich senzacechtivým podáním. Zpráva o mimořádně těžké nehodě, která může mít pro posluchače vážné důsledky, není senzační zpráva, ale zpráva negativní. Kvůli svému dopadu na posluchače by měla být uvedena. Podobně jako spor uvnitř vládní strany, který se týká všech občanů, a proto je novinář přímo povinen o něm informovat. Porovnáním úrovně zpráv na veřejnoprávní stanici ARD a na komerčním progra-

mu RTL zjistíme, že ARD začíná zpravodajství závažnými událostmi v politice a společnosti, ale bez emocionálního podtextu. RTL naopak přináší obraz, který je zároveň komentářem, ale zpráva se příliš nezabývá obsahem události. ARD se věnuje hlavně klasickým tématům: dvě třetiny zpráv se týkají fungování demokracie, politiky, ekonomiky. Na závěr, v rozsahu asi 10%, uvádí sport. U komerční stanice RTL souvisejí témata se společenskými událostmi jenom z jedné třetiny. Mnohem větší podíl tvoří informace o katastrofách a nehodách. V ARD je snaha podat rozsáhlé, obsažné, neutrální a novinářsky kompetentní informace, tedy zprostředkovat fakta s tím, aby bylo na divákovi vytvořit si vlastní obraz. Výběr nemusí být podřízen sledovanosti, protože zdrojem příjmů jsou poplatky diváků. Naopak privátní komerční společnosti musí brát stále ohled na sledovanost a nabízet program, který vytvoří rámec pro prodej reklamních časů. Na stížnost, že média přinášejí negativní zprávy a senzace, musíme odpovědět, že publikum se o ně zajímá. Lidé chtějí být o nich informováni, ale zajímavé je, že jim přisuzují jen malou věrohodnost. A to je pro seriózní media dobrá zpráva. V Německu jsou veřejnoprávní zprávy na trhu dominantní a dosahují až 85% sledovanosti. Senzace ovšem nejsou objevem dnešních médií, existovaly i ve středověku. Příkladem může být Kosmova kronika z 12. století, která podává zprávy o povodních, epidemiích a hladomorech. Středověcí kronikáři byli přesvědčeni, že to nějak souvisí se zkázou světa. Přesto k ní nedošlo.

Zlatá nit zpráv

Maria Rosa Logozzo se věnuje informačním technologiím a stála u začátků mezinárodní sítě pracovníků médií NetOne (www.net-one.org). Dobré zprávy, které postrádáme, nejsou v první řadě příběhy se šťastným koncem. Spíše jde o zprávy, které podporují důvěru v život a naději do budoucnosti. Pokud informace nemá trochu prorocký ráz, přispívá ve společnosti k šíření rezignace, generalizované nedůvěry a strachu. Guglielmo Boselli, ředitel italského čtrnáctideníku Citta Nuova, vyzval pracovníky sdělovacích prostředků, aby díky lásce uměli zachytit a sdělovat zlatou nit události: „Jde o to získat ‚instinkt lásky‘, abychom ji nacházeli všude tam, kde zanechala stopu.“ Ryszard Kapuscinski, polský novinář a spisovatel, odpověděl na otázku, co pro něj znamená být novinářem: „Mým přáním je hledat něco, co vlastní zprávu přesahuje, ano, tu zprávu, která ve zprávě není.“ Současné zpravodajství je nejen manipulováno, ale i polarizováno. Každé noviny se obrací k nějak definovanému publiku a slouží určitému druhu myšlenky. Obsah je tedy určován konkurenceschopností. Proto se informace zaměřuje na scoop – exkluzivní reportáže, šokující zprávy. Většinou nikdo neriskuje, aby se zaměřil na „bílou kroniku“. Přesto pokusy tady byly a jsou. Například velmi sledovaný italský pořad s názvem Report přináší na závěr každého vysílání pozitivní zprávu, aby divákům vylepšil obraz po informacích o různých zločinech. Silvio Malvolti, ředitel Dobrých zpráv, v jednom interview řekl, že „ne všechno negativní je výhradně negativní; existují i skryté pozitivní aspekty. Stačí vyvolat v člověku, který čte, pozitivní pocit: může jít o pocit překvapení, úlevy, důvěry v budoucnost. Nemyslím si, že svět, jak je dnes vykreslen, je skutečný, že už není v co doufat“. Je důležité předkládat skutečné hodnoty s vysokou profesionalitou, zaangažovat pro to co největší počet subjektů a předvést, že se i takový produkt dá prodat. Trh totiž reaguje na zisky, ne na etické řeči. Jistě, řada překážek naše

možnosti omezuje: politická a ekonomická moc, ředitelé, kterým se každý den musíme zodpovídat. Každý z nás ale má i svůj malý prostor svobody, a jde o to začínat právě tam. Další naději pro dobré zprávy přináší internet. Dnes se aktérem informace může stát každý. Období před internetem se nazývá epochou „vytříd a pak publikuj“. Vydavatelé, v souladu se vkusem toho, kdo je platil, třídili zprávy ke zveřejnění a zaručovali jejich hodnověrnost. Dnes žijeme v období „publikuj a vytříd“. Četnost spolupráce může rozložit systémy moci, které diktují zákony současné informovanosti. Raimon Pannikar v jednom svém článku citoval rčení: „Když pravda spadne z nebe na zem, roztrhne se na sto kusů - pro každého jeden.“ Dnes úloha mediálního pracovníka znamená především naslouchat lidským příběhům a napomáhat dialogu. Představuje příspěvek k hlubšímu poznání skutečnosti a k atmosféře klidné konfrontace, která vyvolává spoluúčast, tedy k atmosféře, která dovolí pravdě, aby se opět mohla ukázat ve své celistvosti poskládané z jednotlivých částí, kterými každý přispěl.

Média jsou obrazem společnosti

Michal Pehr působí v Masarykově ústavu Akademie věd v Praze. Některé věci jsou u nás pro žurnalisty charakteristické snad v každé době. I když naše země měla štěstí - především za první republiky - na vynikající žurnalisty (Karel Čapek, Ferdinand Peroutka, Alfréd Fuchs nebo Egon Ervin Kisch), nesmíme si toto období příliš idealizovat, neboť ho také tvořili lidé velcí i malí. Tisk byl obrazem lidské společnosti, a to platí i v současné době. Význam tisku spočívá především v rozšiřování informací a názorů mezi obyvatelstvem, v seznamování veřejnosti s názory na celospolečenské a politické problémy. Tisk byl a je místem, kde se s různými myšlenkami seznamují jedinci, politikové i nejrůznější skupiny, tedy celá veřejnost, a kde se tříbí názory. Zároveň je arénou, ve které bojují jednotlivé proudy. Čtenář od novin nechce jen holá fakta, ale stanovisko. Novinář by byl ztracen, kdyby neuváděl stanovisko a neustále se ptal čtenářů, co chtějí mít v novinách, co chtějí slyšet. Čtenáři to totiž sami nevědí a ani to vědět nemohou. Výjimečnost novinářského povolání také tkví ve skutečnosti, že žurnalista píše pokud možno o všech věcech na světě ne proto, že by k tomu měl autoritu odborníka, ale že slouží aktualitě. A deník je továrna na zpracování všeho, co se stalo, ať to bylo cokoli a kdekoli, pokud to stojí za zaznamenání. To platilo za první republiky a platí to i dnes. Podstatný rozdíl spočívá v obrovském technickém pokroku. Internet, mobilní telefony, satelity a satelitní telefony umožňují spojení po celém světě. Heslo dnešních novin je rychlost. Politický tisk, jak jsme ho znali z první republiky, neexistuje. Politické strany zvolily rafinovanější variantu. V lepším případě se snaží ovlivnit, v horším případě podplatit, redaktory stávajících novin, aby byl v novinách uveřejněn právě jejich názor a ne názor konkurenta. V novinách jsou také ekonomické tlaky silnější, než byly v minulosti. Ale dnešní doba má svoje velké pozitivum v tom, že na rozdíl (i od první republiky) není u nás zavedena cenzura. Dalším podstatným rysem je proměna hodnot, stylu a způsobu novinářské práce. Je to jen přirozená reakce na dnešní dobu, která nutí k větší hektičnosti a ráda zjednodušuje. Dobrá zpráva je prodejná pouze za předpokladu, že je to senzace. Senzace ovšem bývají zpravidla negativní. Proč tomu tak je? Odpověď hledáme velmi těžko. Zdá se, že je důležité nacházet dobrá, takzvaně „výživná“ témata.

Neprodejná je pouze nezajímavá zpráva

František Štibor pracuje v redakci deníku Blesk. Je to opravdu tak, že dobrá zpráva není na stránkách novin k nalezení? Zpráva nemusí být nutně negativní, musí být výjimečná, zajímavá, neobvyklá, alarmující, bombastická, šokující, senzační, záleží na každém, co si vybere. Neprodejná je pouze nezajímavá zpráva. Tak jako jinde, i v případě tištěných médií jde v první řadě o peníze. A vlastník kterýchkoli komerčních novin požaduje jediné – aby se jeho produkt co nejlépe prodával. Negativní zprávy se neobjevují s příchodem bulváru. Vliv kramářských písní slepého Metoděje na svoji tvorbu přiznává ve své knížce Tržiště senzací i Egon Erwin Kisch, který se za senzácemi honil celý život. Z „nejvděčnějších“ celostátních mediálních kauz v roce 2007 není ve své podstatě pozitivní určitě ani jedna. Na druhé straně za poslední týden se objevily pozitivní informace: Narození 62 dětí v jednom týdnu v nemocnici U Apolináře. Při vyhlášení výsledků letošního ročníku soutěže Czech Press foto se ukázalo, že 228 českých fotografů zaslalo do soutěže asi 3000 fotografií, a oproti minulým ročníkům bylo mezi nimi mizivé procento těch, které by zachycovaly ozbrojený konflikt, válku, případně smrt ve válce. Zajímavým případem jsou ztracené děti. Do redakce přicházejí oznámení o ztracených dětech nebo dětech, které utekly z domova, případně i o starších osobách s psychickými problémy, které se ztratily. Rodiče se ozvou většinou kolegům z krimi oddělení; v převážné většině případů byl člověk na základě zveřejněných údajů a fotografie nalezen, případně se vrátil domů. V deníku Blesk jsme se také rozhodli, že nebudeme poskytovat zprávy obsahující návodné jednání. Pozitivní zprávy najdeme v každých novinách, i v bulvárních denících, protože neexistují jenom negativní zprávy. Bohužel negativní zpráva nebo skandál či kuriozita na titulní stránce noviny prodává. Ale díky negativním informacím na titulu mohou být vevnitř i pozitivní zprávy. Pozitivní zpráva tedy neprodejná není, ale neprodejná je zpráva nezajímavá a fádni. A bohužel dobré zprávy většinou skandální nebývají.

V následné diskusi uvedla Daniela Brůhová zajímavý údaj: Blesk v lednu 2006 vyinkasoval od inzerentů necelých 100 milionů korun. Pro srovnání: Deník MF DNES má o 40% nižší náklad než Blesk a reklamní příjem skoro 170 milionů. Tolik tedy k prodejnosti pozitivních zpráv.

2.2.3 Hudební podvečer Hemže 2007

Již sedmý koncert v průběhu uplynulých sedmi let uspořádal Nadační fond Josefa Luxe v neděli 14. října v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hemžích u Chocně. Navštívili jej nejen lidé z okruhu přátel rodiny Věry Luxové, ale mnoho osobností z veřejného života, jakými jsou biskup Královéhradecké diecéze mons. Josef Kajnek, hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek, ministr vlády ČR Cyril Svoboda či Vladimír Mlynář. Věra Luxová nezakrývala radost z příjemné atmosféry v příjemném společenství, které se na těchto koncertech vždy vytvoří: „Mám především radost z nádherné atmosféry, ke které přispěli mladí umělci Fantasy quartet, svým profesionálním hudebním vystoupením, ale cítila jsem, že se vytvořilo snad až rodinné společenství mezi přítomnými hosty, kteří se po koncertě

nerozcházel, ale přijali pozvání na malé pohoštění a přátelské posezení. Bylo to jak v rodině. A to je, myslím, velmi důležité, budovat přirozeným způsobem vzájemné vztahy a zakusit radost. Benefiční koncert byl malým poděkováním všem, kteří nadační fond jakýmkoliv způsobem podpořili a já si myslím, že ideály etiky a lidskosti, které stály u zrodu našeho fondu jsou a budou v naší společnosti vždy aktuální a má cenu pro ně pracovat.“ Výtěžek koncertu činil 13 345 Kč.

mladí umělci Fantasy quartet

Starosta Chocně Miroslav Kučera s manželkou Stanislav Juránek
a Cyril Svoboda

3. Přehled o nadačních darech

3.1. Finanční nadační dary

dárce	částka v Kč
M-Silnice a.s.	100 000
MIROS dopravní služby a.s.	50 000
Město Choceň	10 000
Kassayová Františka	30 000
Petrof Jan	1 000
Brýdl Miroslav	1 000
Burešová Dagmar	5 000
Pardubický kraj	30 000
Skanska DS a.s.	200 000
Profistav s.r.o.	95 000
Neznámý dárce	500
Konečný Libor	400
Chýlek Stanislav	2 000
Dytrich Jakub	1 000
Hašek Václav	300
Novotná Marie	5 000
Kasal Jan	5 000
Marek Petr	1 000
Soukup Jan	1 000
Kanda Josef	2 600
Dvořáková Helena	1 000

3.2. Nefinanční dary

Daniela Kopecká Dako Ústí nad Orlicí Pardubický kraj	bezplatné poskytnutí ekonomických služeb poskytnutí prostor a občerstvení při slavnostním předání cen EtV
Vlastimil Bartoš Grantis s.r.o.Ústí nad Orlicí ACTIVE 24 s.r.o. Praha	tisk za režijní náklady sponzorování virtuálního serveru internetové prezentace
Jan Lux Pekařství Lifka Choceň	aktualizace internetových stránek pekařské výrobky-občerstvení Hemže

Naše poděkování patří drobnějším dárcům i těm, kteří přispěli mnohdy nemalou částkou v rámci benefičních akcí. Děkujeme veřejným představitelům a všem, kdo nás podpořili svou účastí při kulturně společenských akcích. Děkujeme také – nám někdy i neznámým – obětavým pomocníkům a dárcům.

4. Přehled o poskytnutých příspěvcích

<i>subjekt</i>	<i>výše nadačního příspěvku</i>
Dlaň života o.s. Moravská Ostrava	10 000Kč
PONTES Praha	20 000Kč
Česká abilympijská asociace Pardubice	10 000Kč
PRAK o.s. Praha	28 000Kč
Křížovatka o.s. Příchovice	65 000Kč
Sdružení Jedlová Deštné v Orlických horách	50 000Kč
Cyrlometodějské gymnázium Prostějov	20 000Kč
ZŠ Náchod – Plhov	20 000Kč
ZŠ Sušice	20 000Kč
Střední zdravotnická škola Kroměříž	15 000Kč
Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži	15 000Kč
Letohradské soukromé gymnázium o.p.s.	15 000Kč
ZŠ Na Výběžku Liberec	15 000Kč
Církevní ZŠ logopedická Don Bosco Praha	15 000Kč
ZŠ a MŠ Kotlářská Brno	15 000Kč
ZŠ Nížkov	10 000Kč
ZŠ a MŠ Povrly	10 000Kč
ZŠ a ZUŠ Dolní Němčí	10 000Kč
ZŠ nám. Curieových Praha	10 000Kč
ZŠ Hanspaulka a MŠ Kohoutek Praha	10 000Kč
SOŠ a SOU Lanškroun	10 000Kč

Z obdržených zpráv o využití nadačních příspěvků vyplývá, že podpořené subjekty použily poskytnuté prostředky ve shodě s našimi i svými cíli.

5. Účetní závěrka – výsledky

a) Majetek fondu k 31.12.2007 v tis. Kč	591
z toho: hmotný majetek:	73
finanční majetek:	518
b) Výsledky hospodaření za rok 2007 v tis. Kč	

NÁKLADY

tisk (výroční zpráva, hlavičkový papír)	16
dary – nadační příspěvky	396
náklady na zajištění akcí – hudba Hemže	4
ostatní finanční a provozní náklady	3
NÁKLADY CELKEM	419

VÝNOSY

příjmy z koncertu	13
ostatní mimořádné příjmy	540
VÝNOSY CELKEM	553

VÝSLEDEK	+134
-----------------	-------------

5.1. Zhodnocení základních údajů účetní závěrky

Z účetní závěrky vyplývá, že v roce 2007 u stále se rozvíjejících aktivit fondu, rostou i naše výdaje. Výše poskytnutých nadačních příspěvků činila 396 000,-Kč. Finanční příjmy dosáhly hodnoty 553 000,-Kč. Vlastní náklady na správu fondu činily 23 000,-Kč a jsou díky bezplatné práci všech členů správní rady minimální. Je nám radostí a potěšením, že na konci roku jsme v plusu.

5.2. Zhodnocení pravidla pro omezení nákladů na správu

Procento nákladů na správu fondu v relaci k poskytnutým nadačním příspěvkům, stanovené na 35% nebylo překročeno. Skutečné čerpání činilo 23 tis. Kč, tj. necelých 6%.

6. Výňatek ze zprávy revizora

Na základě kontroly předložených dokladů a přezkoumání účetní závěrky za rok 2007 konstatuji, že nadační fond aktivně naplňoval svůj účel a vyvíjel v roce 2007 svou činnost zcela v souladu se zákonem, nadační listinou, statutem nadačního fondu a ostatními právními předpisy.

7. Záměry Nadačního fondu Josefa Luxe pro rok 2008

V roce 2008 budeme pokračovat v programech podpory EtV na základních a středních školách, hodláme rozšířit naši aktivitu v mediální oblasti o nové projekty a podpoříme i některá pracoviště poskytující pomoc nemocným leukémií. Vzhledem k příznivým výsledkům hospodaření fondu předpokládáme, že rozsah poskytované pomoci se nám v letošním roce podaří oproti předcházejícím letům zvýšit. Ještě jednou tedy děkujeme všem našim dárcům. Vaše přízeň je pro nás povzbuzením i potvrzením, že naše práce má smysl.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Hemžích u Chocně

Tisk Grantis, Ústí nad Orlicí